

Zondag: 23 augustus 2009

Kerkelijk jaar: 1e zondag Advent

Soort dienst: Openluchtdienst

Gehouden te: Havelte

Voorganger: ds. Th.J. Veenstra

- Schriftlezing: Marcus 10: 17 - 27

Gemeente van onze Heer....

Er kwam een man bij een Joodse Rabbi, en hij vroeg de Rabbijn: "Ik snap er niets van. Kom je bij een arme, dan merk je dat hij vriendelijk is en helpt waar hij kan. Kom je bij een rijke, hij ziet niemand staan. Wat is dat toch met dat geld?"

De rabbi antwoordde: "Ga eens aan het venster staan. Wat zie je?" "Ik zie een vrouw met een kind." "Goed," zegt de rabbi, "ga nu eens voor de spiegel staan. Wat zie je nu?"

"Rabbi, wat zou ik zien? Ik zie alleen mezelf."

"Zie je," zegt de rabbi, "het venster is uit glas gemaakt en ook de spiegel. Maar men hoeft slechts een klein beetje zilver achter het glas te leggen en het resultaat is, dat je alleen jezelf ziet. Dit is het gevaar voor de rijke, hij heeft in zijn leven zoveel zilver vergaard dat hij alleen zichzelf nog maar ziet. Hij is zo ingenomen met zichzelf dat hij anderen en de Andere niet meer ziet."

Dat gemeente is een verhaal vol wijsheid, van lang geleden. Dat zouden wij natuurlijk nooit doen. Alhoewel, wat lees ik:

De Staatsloterij had bij de laatste trekking 27,5 miljoen Euro in de Jackpot. Honderduizenden gingen nog snel even naar de winkel om een lot of een extra lot te kopen. Want je weet maar nooit. En iedereen maar hopen dat hij of zij de winnaar was. Maar dat viel dus tegen.... Iedereen balen, en de loterij kreeg op zijn kop omdat de reclame niet deugde.

Maar nou wat anders: wie van u is afgelopen donderdag met dat onweer door de bliksem getroffen? Niemand zo te zien? Eén vrouw helaas in Nederland heft het niet overleefd. Wist u dat de kans dat je door onweer wordt getroffen minstens driehonderd keer zo groot is dan dat je de staatsloterij wint?

Het feit dus dat je het onweer hebt overleefd is dus eigenlijk een groter wonder, dan dat je de loterij niet hebt gewonnen. De mensen klagen en zijn boos op de staatsloterij, omdat de zeer kleine kans op rijkdom hun is ontsnapt. Maar dat ze aan het onweer zijn ontsnapt, wat veel dichterbij ons was, dat hoor je niemand over. Ik heb tenminste niemand gezien die vrijdag dansend over straat ging dat hij of zij het had overleefd.

Maar daarmee hebben veel mensen eigenlijk ook een laagje zilver op het netvlies gekregen. We denken het geluk te kunnen kopen. Maar het mooiste geluk in het leven is niet dat wat je kan kopen, maar wat je gewoon krijgt: dat je gezond bent en in Nederland woont, dat je brood hebt en onderdak, en vrienden dat is op één of andere manier al heel gewoon geworden.

En daar wil Jezus de Rijke man in het bijbelverhaal ook op wijzen. Je had zo kunnen genieten beste kerel. Ja sterker nog, je had anderen kunnen laten delen in je geluk. Maar kijk nou eens waar je je op richt....op je rijkdom. Maar kijk nou eens wat het leven nog meer te bieden heeft..... De man heeft plotseling door wat Jezus bedoelt, en hij druipt teleurgesteld af.

Mag het leven misschien ietsje meer zijn, zo vraagt Jezus ook aan ons. En dat ietsje meer, zoek dat vooral niet te ver, en zoek het ook niet in de toekomst. Zoek het dicht om je heen. Probeer in het drukke leven thuis niet alles op je werk te richten, maar ook op je gezin en de vrienden om je heen. Weet elkaar nog te verrassen door er heerlijk met elkaar op uit te gaan. Nou ja, in die zin is ok al bijzonder dat u hier bent. Je had misschien zoveel andere zaken aan je hoofd, maar je zit hier mooi tussen de bomen vanmorgen, met dat besef 'vandaag mag het ietsje meer zijn'.

Dat geluk vieren wij vandaag, dat we er zijn voor elkaar. Wat zal God vanuit de hemel genieten van zoveel mensen in goede wil bij elkaar. En als die rijkdom echt gevoeld wordt, dan straalt dat toch ook uit naar de maandag en de dinsdag, en de woensdag als op de markt in Havelte een moeder met kind bij de bakker staat. Er wordt keurig afgerekend en het kind krijgt van de bakker een krentenbolletje toe gestopt, om op te kauwen. Mensen onderling in een goede verstandhouding, ik een beetje en jij een beetje, en de bakker die dat begrijpt en in die krentenbol uitdrukt: 'voor jou kijkend kind mag het vandaag ietsje meer zijn'.

Zo gebeurt dat ook nog steeds in Jeruzalem: als daar een kilo appels wordt verkocht en je zeurt niet dat het een onsje meer is, en je rekent vervolgens keurig af, dan geeft de groenteboer er tot slot nog een appeltje bij. Dat appeltje, ik heb dat wel eens eerder gezegd in een preek, dat appeltje heet een 'chesed', en waarom heet dat zo. Dat heet zo, omdat het een bijbels woord is. Chesed betekent: genade. Als je leeft met aandacht en respect voor de ander, als je je leven niet alleen maar wilt verzilveren, maar daadwerkelijk tijd hebt om door het venster naar je naaste te kijken, als je je handeltjes eerlijk en met respect doet, dan schenkt God zijn genade over jouw leven, dan mag het ietsje meer zijn. Dan ben jij een genadig mens.

Zo willen wij deze morgen ook vieren. Als teken dat God ons zoveel heeft geschonken, uit genade, zomaar om niet. Deze prachtige speulkoele, de mensen om ons heen, de muziek van het enthousiaste koor, dat hier niet staat voor het geld, maar om hun geloof uit te dragen. Als je dat allemaal tot je door laat dringen, dan hoor je de genade van God erin. Hij stopt ons zovaak dat lekkere appeltje toe, om van te genieten. Bij hem mag het zovaak ietsje meer zijn. Dat zie je ook in het leven van Jezus. Je ziet Jezus nooit een cent verdienen en toch maakt hij de mensen rijker dan ooit. Hij maakt ze rijk van binnen.

En wie daar werkelijk van kan genieten, ook vanmorgen, die denkt niet meer aan loterijen, want die heeft de hoofdprijs al gewonnen. Bij God is het altijd prijs, Amen.